

Rámcová strategie pro zákaz diskriminace a pro rovné příležitosti pro všechny

Usnesení Evropského parlamentu o rámcové strategii pro nediskriminaci a rovné příležitosti pro všechny (2005/2191(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 13 Smlouvy o založení Evropského společenství, který Společenství svěřuje pravomoci k přijetí vhodných opatření k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹,
- s ohledem na směrnici Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ² a na směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání³, které zakazují jakoukoli přímou či nepřímou diskriminaci na základě rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace,
- s ohledem na čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, která zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou zejména na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci,
- s ohledem na jednotlivé právní nástroje přijaté v rámci OSN a Rady Evropy, které se zřetelem k právům, jež zaručují, zakazují jakoukoli diskriminaci, a zejména s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, Rámcovou úmluvu Rady Evropy o ochraně národnostních menšin a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva,
- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Nediskriminace a rovné příležitosti pro všechny – rámcová strategie“ (KOM(2005)0224),
- s ohledem na své usnesení o ochraně menšin a protidiskriminačních politikách v rozšířené Evropě ze dne 8. června 2005⁴,

¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

² Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.

³ Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁴ Úř. věst. C 124 E, 25.5.2006, s. 405.

- s ohledem na své usnesení o situaci Romů v Evropské unii ze dne 28. dubna 2005¹,
 - s ohledem na výroční zprávu za rok 2004 vypracovanou sítí odborníků v oblasti základních práv a na její tematickou zprávu o menšinách, která byla zveřejněna téhož roku,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 18. ledna 2006 o homofobii v Evropě²,
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0189/2006),
- A. vzhledem k tomu, že boj proti diskriminaci je základním článkem veškeré integrační politiky, která zaručuje sociální soudržnost, a je nezbytným nástrojem v boji proti vyloučení,
- B. vzhledem k tomu, že diskriminace vyplývá z velké části z neznalosti a dále ze strachu z druhých, a vzhledem k tomu, že by tedy bylo zapotřebí řešit samotnou podstatu problému cílenými činnostmi zaměřenými na podporu tolerance a různorodosti již od nejútlejšího věku; připomínaje, že v tomto smyslu mohou hrát programy Socrates, Leonardo a Mládež rozhodující úlohu,
- C. vzhledem k tomu, že podle Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie (EUMC) je zveřejňování praktických informací o nediskriminaci vnitrostátními orgány nadále nedostatečné a musí být rozšířeno na cílové skupiny a organizace, které je podporují; vzhledem k tomu, že vlády musí více uznávat skutečnost, že místní a regionální orgány a občanská společnost by měly být skutečnými partnery v boji proti rasové diskriminaci, a že by měly podporovat všechny politické cíle, které usilují o boj proti diskriminaci,
- D. vzhledem k tomu, že článek 21 Listiny základních práv, který je začleněn do článku II-81 Ústavní smlouvy, má širší působnost než článek 13 Smlouvy o ES, neboť uvádí důvody diskriminace, které článek 13 řádně nezohledňuje: barvu pleti, sociální původ, genetické rysy, jazyk, politické názory či jakékoli jiné názory, příslušnost k národnostní menšině, majetek a narození; lituje tím více, že toto širší pojetí dosud není v praxi právně závazné,
- E. vzhledem k tomu, že jak nedávno připomněla síť odborníků, členské státy by se měly při uplatňování právních nástrojů přijatých na základě článku 13 Smlouvy o ES zavázat k dodržování základních práv, jež jsou nedílnou součástí základních zásad práva ES, včetně práv, svobod a zásad uvedených v Listině základních práv Evropské unie,
- F. jsa si vědom skutečnosti, že pokud se bude na legislativní úrovni zabývat přednostně určitými druhy diskriminace, dojde k vytvoření hierarchie důvodů diskriminace, k čemuž by nemělo dojít,

¹ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2006, s. 129.

² *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0018.

- G. připomíná, že pojem diskriminace lze chápat různými způsoby podle toho, zda k ní přistupujeme z hlediska jednotlivce nebo kolektivu, a že ochrana práv občanů, jakožto jednotlivců, nevyžaduje stejná opatření jako ochrana zájmů skupin jednotlivců,
- H. vzhledem k tomu, že je potřeba definovat, co rozumíme „pozitivními opatřeními“, dříve než rozhodneme, zda je třeba změnit legislativu, a pokud ano, za jakých podmínek; vzhledem k tomu, že pozitivní opatření zahrnují rovněž opatření nezbytná k boji proti nerovnosti a nezákonné diskriminaci a že se jedná o nástroj určený pro podporu rovnoměrného zastoupení obyvatel ve všech oblastech a na všech úrovních, kde je nezbytné rovnoměrné zastoupení obyvatelstva jako celku; zdůrazňuje, že toto pojetí nesmí být vyhrazeno pouze pro oblast zaměstnanosti a musí být chápáno obecněji než pouze rovnost mezi ženami a muži,
- I. vzhledem k tomu, že je třeba napomoci kultuře nediskriminace prostřednictvím vzdělávání podporujícího mír, nenásilí a dialog mezi kulturami,
- J. jsa si vědom skutečnosti, že pro odstranění křivd nebo diskriminace z minulosti může být nutné přijmout dočasně pozitivní opatření, která budou vycházet z „proaktivního“ pojetí spravedlnosti a která mohou mít různé podoby; připomíná, že zavedení kvót musí být zvažováno jako krajní řešení, které může být uplatněno pouze v souladu s jurisdikcí Soudního dvora Evropských společenství při dodržení zásady proporcionality,
- K. vzhledem k tomu, že pro některé zvláště znevýhodněné skupiny společnosti nebo skupiny, jimž jsou upírána práva, je nezbytné přijetí pozitivních opatření a dokonce zvláštních předpisů k zajištění jejich skutečného začlenění a tedy účasti na životě společnosti takovým způsobem, aby mohly ovlivňovat rozhodnutí, která se jich týkají,
- L. upozorňuje na skutečnost, že zařazování romských dětí do zvláštních tříd nebo do vzdělávacích zařízení určených pro mentálně postižené v některých členských státech odpovídá určitému druhu rasové segregace a je tedy naléhavě nutné zavést politiku zaměřenou na odstranění této segregace,
- M. vzhledem k tomu, že poradní výbor Rámcové úmluvy podporuje zavedení pozitivních opatření ve prospěch zvláště znevýhodněných příslušníků menšin,
- N. vzhledem k tomu, že se Výbor pro hospodářská, sociální a kulturní práva OSN domnívá, že členské státy, jež jsou smluvními stranami Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, mají povinnost se vhodným způsobem přednostně zabývat zdravotně postiženými osobami pro dosažení cílů plné účasti a rovného postavení všech zdravotně postižených osob ve společnosti,
- O. vzhledem k tomu, že EUMC připomíná, že skutečná šíře a podstata problému rasismu je nadále velmi obtížně určitelná vzhledem k tomu, že v mnoha členských státech se neprovádí žádné oficiální nebo neoficiální shromažďování údajů, nebo je toto shromažďování prováděno neúčinně,
- P. vzhledem k tomu, že jak zdůrazňuje EUMC, bez oficiálních statistických údajů týkajících se etnického původu, národnosti a náboženského vyznání, bude velmi obtížné zjistit skutečnou podstatu diskriminace a úspěšně uplatňovat antidiskriminační politiky,

vzhledem k tomu, že nedostatek statistických údajů pro doložení a zhodnocení diskriminace znemožňuje zavedení antidiskriminační strategie založené zejména na pozitivních akcích ve prospěch těchto skupin,

- Q. připomíná, že zpracování osobních údajů se na úrovni Společenství řídí směrnicí 95/46/ES a že, jak zdůrazňuje síť odborníků, ochrana osobních údajů a sledování diskriminace prostřednictvím statistických nástrojů se vzájemně nevylučují, pokud cílem tohoto sledování je lépe porozumět nadprůměrnému nebo nedostatečnému zastoupení určitých skupin v některých odvětvích nebo na jistých úrovních a zjistit dosažený pokrok s cílem určit, za jakých okolností je nutné jednat, a zvolit nejúčinnější postup činností,
- R. vzhledem k tomu, že pro odhalení nepřímé diskriminace, kterou právní předpisy Společenství výslovně zakazují, je nutné se opřít o věrohodné statistické údaje, zejména o údaje týkající se skupin, které se vyznačují zvláštními rysy; vzhledem k tomu, že pokud nebudeme mít k dispozici statistiky, *de facto* zbavujeme případné oběti nepřímé diskriminace zásadního nástroje na uznání jejich práv,
- S. zdůrazňuje, že interpretace jednotlivých kritérií, která by případně umožnila dojít k závěru, že dochází k přímé či nepřímé diskriminaci, se provádí v souladu s vnitrostátními předpisy či praxí jednotlivých členských států, a že za současného stavu je použití statistických údajů k prokázání nepřímé diskriminace ponecháno na zvážení členských států, což působí nejen jistou nerovnováhu, ale také znemožňuje, aby v členských státech, v nichž tato praxe není uznávána, byly určité druhy diskriminace odhaleny,
- T. zdůrazňuje, že rovnost a právo na život bez diskriminace a rasismu jsou pilíře společnosti, do níž jsou zapojeni všichni její členové; vzhledem k tomu, že politiky Evropské unie týkající se integrace a diskriminace by měly vzájemně souviset; vzhledem k tomu, že při účtě k tradicím a kulturním normám členských států by měla „integrace“ spočívat na celkovém přístupu, jako je přístup přijatý členskými státy ve společných základních zásadách integrační politiky z roku 2004,

Obecné úvahy

1. domnívá se, že se boj proti diskriminaci kromě právních nástrojů a opravných prostředků musí nutně opírat o povědomí o sociálních, ale i hospodářských vlivech tohoto jevu; zdůrazňuje, že boj proti diskriminaci by se měl rovněž opírat o povědomí o sociálních, ale i hospodářských vlivech tohoto jevu; toto povědomí musí být šířeno všemi úrovněmi vlády, včetně místních a regionálních úrovní, a nevládními organizacemi, jež by měly členské státy pevně zapojit do své politiky boje proti diskriminaci;
2. domnívá se, že je nezbytné jednoznačně definovat pozitivní opatření a zdůraznit, že pozitivní opatření neznamenají pozitivní diskriminaci; poukazuje na to, že mezi konkrétní příklady pozitivních opatření můžeme počítat například přepracování postupů a praktik pro nábor pracovníků s cílem zjistit a odstranit ty z nich, které vedou k diskriminaci; přijetí opatření upoutávajících pozornost znevýhodněných skupin k určitým příležitostem; stanovení cílů k lepšímu zastoupení znevýhodněných skupin mezi pracovníky nebo poskytování pomoci těmto skupinám, která jim umožní zapojit se do společnosti jako celku;

3. domnívá se, že by měly být shromažďovány osvědčené postupy v oblasti boje proti diskriminaci v členských státech, z nichž některé jsou obecnější, důraznější a pevnější, a zajistit jejich zveřejňování prostřednictvím srovnávacího hodnocení ukazatelů; domnívá se, že by v této souvislosti bylo užitečné posílit síť vnitrostátních subjektů pověřených bojem proti diskriminaci (Equinet) a že by se mělo podněcovat zapojení všech členských států do této sítě; domnívá se, že úkolem shromažďovat a šířit informace, koordinovat a podněcovat by mohla být nakonec pověřena Agentura pro základní práva;
4. vítá iniciativu Komise prohlásit rok 2007 Evropským rokem rovných příležitostí a doufá, že to přispěje ke zvýšení povědomí o různých formách diskriminace a vícenásobné diskriminace a k získání lepších znalostí o opravných prostředcích; doufá nicméně, že v budoucnu budou tyto iniciativy připravovány s větším časovým předstihem; opět potvrzuje své stanovisko, podle něhož Komise a členské státy musí zaručit, aby se všechny formy diskriminace řešily stejně, a připomíná Komisi její slib a závazek podrobně tento problém sledovat a informovat o něm Parlament; nadále lituje toho, že byly Evropskému roku přiděleny nedostatečné finanční prostředky, zvážíme-li význam boje proti diskriminaci; vzhledem k tomu, že jedním z cílů mezikulturního dialogu je boj proti diskriminaci, žádá, aby opatření zahájená ve spojení s rokem 2007 pokračovala i v průběhu Evropského roku mezikulturního dialogu (2008);
5. vyzývá Komisi, aby podpořila vzdělávání zaměřené na mír a nenásilí a rovněž pedagogiku zaměřenou na dialog mezi kulturami;
6. domnívá se, že po shromáždění údajů členskými státy nic nebrání v tom, aby přijaly opatření ve prospěch určitých skupin, kterých se netýká článek 13 Smlouvy o ES a které jsou výrazně ohroženy vyřazením na okraj společnosti, jako jsou osoby podstupující léčbu závislosti na návykových látkách, osoby, které takovou léčbu podstoupily, a rovněž bývalí vězni, tj. osoby, které se právě opět zapojují do společnosti;
7. lituje toho, že Listina základních práv dosud není právně závazná, a žádá, aby byla tato situace napravena; trvá na tom, aby se Komise v rámci přísné a systematické kontroly, kterou se zavázala provádět za účelem zajištění slučitelnosti svých legislativních a regulačních aktů s Listinou základních práv, zaměřila zejména na odhalování všech forem (přímé a zejména nepřímé) diskriminace, jež z těchto aktů může vyplývat pro různé skupiny osob; domnívá se, že by Komise měla hodnotit všechny legislativní návrhy z hlediska jejich dopadu na diskriminaci tak, aby zajistila soulad mezi generálními ředitelstvími Komise; domnívá se, že Agentura pro základní práva by se měla úzce podílet na posuzování vlivu, které je v tomto ohledu prováděno;
8. domnívá se stejně jako Komise, že pro nápravu zjevných rozdílů „endemického“, „strukturálního“ nebo dokonce „kulturního“ rázu a pro obnovení značně oslabené rovnováhy může být v některých případech nezbytné dočasně se odchýlit přijetím tzv. pozitivních opatření od koncepce rovnosti zaměřené na jednotlivce ve prospěch „proporcionální spravedlnosti“ zaměřené na skupinu;
9. zdůrazňuje, že pojmy „pozitivní opatření“, „pozitivní rovnost“ nebo „proporcionální spravedlnost“ se vztahují k témuž jevu, který vychází z uznání, že v některých případech účinný boj proti diskriminaci předpokládá aktivní zásah ze strany orgánů s cílem obnovit značně oslabenou rovnováhu; zdůrazňuje, že toto zasahování nesmí být samo o sobě určitým druhem diskriminace, a to ani „pozitivní“, a že pojem pozitivní akce by neměl

být omezen na stanovení kvót; připomíná, že tato opatření se mohou provádět různými způsoby, např. zaručením pracovního pohovoru, přednostním přístupem k odbornému vzdělání spojenému s profesemi, v nichž jsou jisté skupiny nedostatečně zastoupené, přednostním zveřejňováním nabídek pracovních míst mezi určitými skupinami nebo zohledněním pracovních zkušeností místo pouhého hodnocení diplomů;

10. poukazuje na to, že zásada rovného zacházení nebrání členskému státu, aby zachoval nebo přijal zvláštní opatření určená k prevenci nebo odškodnění za znevýhodnění spojená s diskriminací z důvodů uvedených v článku 13 Smlouvy o ES, a zastává názor, že by působnost těchto opatření měla být rozšířena na všechny oblasti, v nichž byly zjištěny vážné nerovnosti pokud jde o vzdělání, zdravotní péči, bydlení, přístup ke zboží nebo službám nebo o jakoukoliv jinou oblast;
11. je si vědom toho, že nepříznivým následkem skutečnosti, že určité skupiny jsou v některých kategoriích zaměstnání velmi málo zastoupeny, může být odrazení těchto skupin od snahy získat znalosti, které jsou nezbytné k tomu, aby dané zaměstnání mohly získat, čímž se tato situace se stává zcela bezvýhodnou; důrazně doporučuje, aby se tímto problémem zabývala pracovní skupina na vysoké úrovni pro národnostní menšiny na trhu práce, která má na konci roku 2006 podat zprávu, aby se této otázce věnovala pozornost a aby byly vytvořeny podmínky, které umožní všem skupinám osob jakéhokoli věku, počínaje od dětství, přístup ke všem druhům a úrovním vzdělání a odborné přípravy, a to případně i prostřednictvím přijetí pozitivních opatření, která umožní znevýhodněným skupinám věnovat se studijním oborům na školách či univerzitách nebo odborné přípravě, jež by pro ně jinak byly nedostupné;
12. vyzývá členské státy, které tak ještě neučinily, aby vytvořily specializovaný správní orgán pro otázky rovnosti a boje proti diskriminaci na vnitrostátní úrovni; trvá na tom, aby byl tento orgán nezávislý a aby byl vybaven dostatečnými prostředky nezbytnými k tomu, aby mohl pomoci obětem diskriminace při právních postupech; domnívá se, že by tento orgán měl mít rovněž pravomoci vyšetřovat případy, které mu byly postoupeny; domnívá se, že každé podcenění takového orgánu by mělo být považováno za nesprávné provádění směrnic zakazujících diskriminaci; žádá Komisi, aby pečlivě vyhodnotila situaci v členských státech v tomto směru, a obzvláště rozhodnutí polské vlády zrušit úřad zmocněnce vlády pro rovné postavení žen a mužů, instituci pověřenou bojem proti diskriminaci a podporou rovnosti pro všechny, jak bylo zdůrazněno ve zprávě sítě nezávislých expertů EU, kteří se zabývají základními právy, z roku 2005;

Shromažďování statistických údajů

13. domnívá se, že směrnice 95/46/ES v žádném případě nepředstavuje překážku pro shromažďování údajů týkajících se zejména etnického původu a náboženského vyznání, nýbrž nabízí nezbytnou a žádoucí ochranu proti zneužití citlivých údajů získaných ke statistickým účelům;
14. domnívá se, že navzdory kulturním, historickým nebo ústavním důvodům je sběr informací o situaci menšin a znevýhodněných skupin nesmírně důležitý a že politika a legislativa, jejichž cílem je odstranění diskriminace, se musí zakládat na přesných informacích;

15. domnívá se, že by bylo užitečné, aby pracovní skupina vytvořená v souladu s článkem 29 směrnice 95/46/ES vydala stanovisko za účelem vyjasnění ustanovení směrnice, která by mohla bránit sestavování statistických údajů týkajících se určitých skupin osob, a tím zaručila jednotný výklad této směrnice ve všech členských státech;
16. upozorňuje na skutečnost, že pokud byly osobní údaje použity anonymně ke statistickým účelům, informace obsažené v těchto statistikách již nejsou považovány za osobní; připomíná, že existují také důvěryhodné metody používané tradičně v sociálních vědách, které respektují anonymitu a které by měly umožnit vypracování statistik založených na kritériích považovaných za citlivé;
17. s uspokojením bere na vědomí, že Komise zamýšlí vytvořit ve spolupráci s vnitrostátními orgány a dalšími zúčastněnými stranami statistické nástroje k hodnocení dopadů diskriminace; se zájmem očekává zveřejnění příručky o shromažďování údajů, které je plánováno na rok 2006;
18. připomíná, že pojem nepřímé diskriminace je svou podstatou spojen s kvantitativními kritérii, a je tedy kontraproduktivní bránit zjišťování statistických údajů týkajících se určitých charakteristik, na které se vztahují právní předpisy v oblasti ochrany osobních údajů, neboť bez nich by bylo nemožné nepřímou diskriminaci prokázat;
19. domnívá se, že pokud chceme účinně bojovat proti všem druhům nepřímé diskriminace a tím řádně provádět směrnice Společenství, které diskriminaci výslovně zakazují, je nezbytné povolit předkládání důkazů založených na statistických údajích;
20. žádá členské státy, a případně i regionální a místní orgány, aby vyvinuly statistické nástroje tak, aby bylo možné získat údaje týkající se zaměstnanosti, bydlení, vzdělání a příjmů u každé skupiny obyvatel, která by mohla být předmětem diskriminace na základě jednoho z důvodů uvedených v článku 13 Smlouvy o ES;
21. poukazuje na skutečnost, že aby s určitou osobou mohlo být zacházeno přednostním způsobem z důvodu její příslušnosti ke chráněné skupině, musí být jako taková uznána, což vyžaduje dostupnost citlivých údajů, které se jí týkají; připomíná, že s těmito údaji je nutno nakládat zejména podle předpisů týkajících se ochrany osobních údajů a podle čl. 3 odst. 1 Rámcové úmluvy o ochraně národnostních menšin;

Nutnost doplnění právních předpisů

22. hluboce lituje, že navzdory opakovaným žádostem Evropského parlamentu Komise v současné době nezamýšlí vypracovat souhrnné předpisy v oblasti boje proti diskriminaci; připomíná, že zlepšení tvorby právních předpisů neznamená pouze odstranění nadbytečných právních předpisů, ale rovněž vytvoření právních předpisů reagujících na silné politické signály Evropského parlamentu; trvá na tom, aby byl do poloviny roku 2007 předložen nový legislativní nástroj, který by zahrnoval všechny důvody diskriminace uvedené v článku 13 Smlouvy o ES a který by měl stejné pole působnosti jako směrnice 2000/43/ES;
23. vyzývá členské státy, aby ve své zákonodárné praxi řádně zohlednily jednotlivé důvody diskriminace uvedené v článku 21 Listiny základních práv a zajistily tak její důvěryhodnost, která byla dosud oslabena jejím právně nezávazným rázem;

24. vybízí členské státy, aby bezpodmínečně a bezvýhradně přijaly závazky v oblasti nediskriminace a ochrany příslušníků menšin a jiných citlivých skupin, které vyplývají ze smluv týkajících se lidských práv, a tyto aby závazky v dobré víře dodržovaly;
25. domnívá se, že tradiční národnostní menšiny naléhavě potřebují normativní rámec, aby se mohly skutečně účastnit rozhodovacího procesu, který se týká jejich totožnosti, a že je třeba je chránit různými formami samosprávy nebo autonomie, které překonají dvojí normy zavedené kodaňskými kritérii na jedné straně a nedostatkem pravidel v členských státech na straně druhé;
26. vyzývá Komisi, aby aktivně plnila své povinnosti jakožto strážkyně Smluv a aby neprodleně podnikla kroky proti členským státům, které netransponovaly legislativu Společenství zakazující diskriminaci na základě článku 13 Smlouvy o ES, jako například směrnice 2000/43/ES a 2000/78/ES; připomíná, že Soudní dvůr již rozhodl v neprospěch některých členských států, neboť neprovedly antidiskriminační směrnice, a vyzývá je naléhavě, aby přijaly opatření ke splnění svých povinností; domnívá se, že proti novým členským státům, které netransponovaly antidiskriminační směrnice, musí být zahájeno řízení o nesplnění povinnosti, neboť porušily právo Společenství stejným způsobem jako staré členské státy; žádá Komisi, aby neprodleně přezkoumala kvalitu a obsah zákonů, které provádějí antidiskriminační směrnice, a to i na základě zpráv připravených síti nezávislých odborníků v oblasti antidiskriminace, a aby Soudnímu dvoru neprodleně předložila žalobu na členské státy, které je netransponovaly správně;
27. žádá Komisi, aby se při příští revizi antidiskriminačních předpisů zaměřila zejména na problematiku vícenásobné diskriminace a segregace, která by mohla být považována za jistý druh diskriminace, a aby přehodnotila pojem nepřímé diskriminace výslovným povolením důkazů založených na statistikách týkajících se diskriminací;
28. trvá na tom, aby nová Agentura pro základní práva Evropské unie, která má začít fungovat od roku 2007, byla úzce spojena s novým antidiskriminačním rámcem a aby dodávala evropským zákonodárcům aktuální, důvěryhodné, spolehlivé, úplné a patřičné informace, které umožní vytvářet další politiky a legislativu; domnívá se v souvislosti s obavami o svou úlohu a funkci, že je rozhodující, aby tato agentura přispívala k podpoře antidiskriminační politiky Evropské unie a byla nedílnou součástí této podpory;
29. vyzývá Radu, aby přijala návrh Komise na rámcové rozhodnutí Rady o boji proti rasismu a xenofobii¹, které usiluje o stanovení rámce pro trestání rasistických a xenofobních násilných činů jakožto trestných činů, neboť toto rozhodnutí by pomohlo zlepšit nezbytné shromažďování údajů o rasistických násilných a trestných činech na celém území Evropské unie; je přesvědčen, že rámcové rozhodnutí by se mělo zabývat výslovně homofobií, antisemitismem, islamofobií a dalšími druhy fobií nebo nenávisti založených na etnické příslušnosti, rase, sexuální orientaci, náboženském vyznání nebo jiných iracionálních důvodech;
30. naléhavě žádá Komisi, aby předložila návrhy zakazující diskriminaci, s níž se setkávají homosexuální páry – ať už žijící v manželství, nebo v registrovaném partnerství – v každodenním životě, zejména pokud uplatňují své právo na volný pohyb, které zajišťuje

¹ Úř. věst. C 75 E, 26.3.2002, s. 269.

právo Evropské unie; žádá, aby se i v této oblasti uplatňovala zásada vzájemného uznávání;

o

o o

31. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.